

277. Underlige, dybe Strømme!

(Havet.)

Joseph Glæser.

Andante con moto.

1. Un - der-li - ge, dy - be

Strøm - me! per - le kla - re him - mel - blaa!

sig, hvor-for i stil - le Drøm - me I mit Hjer - te vug - ge

saa? Hvor-for kan jeg Ti - mer staa ved din

Bred, du sø - de Bøl - - ge?

Red. e p

stir - re tavs i Ø stens Guld,

in - der - lig og læng - sels - fuld, *ritén.* øn - ske Vin - ger for at

ritard. e smorz.
føl - - ge dig fra Land, du sø - de Bøl - - ge!

2. Hvorfor maa sig Hjertet røre
fuldt og sønlig i mit Bryst,
naar jeg Bølgesang kan høre
tonende fra Danas Kyst?
Hvorfor blusser jeg af Lyst,
ser jeg Sejers-Snækker glide
fjernt med vide Vingefang
paa violblaa Bølgevang,
hvor i Sol, fra Vovens Side,
Liljer springe sølverhvide?

3. Hvad er dejligt under Himlen
som at se den stolte Strand
trykke sig om Blomstervrimlen
over Herthas Sommerland?
Hvad i Verden lignes kan
med den grønne Vaar, omgivet
af det store mørkeblaa,
som i tusind Folder smaa
kruset ind imellem Sivet
bugter sig om Blomsterlivet?

4. O, saa længe Blikket luer,
maa det søge Bølger blaa!
alt, hvad Danskens Øje skuer
aldrig dog saa kært han saa.
Derfor kan han Timer staa
ved din Bred, du raske Vove,
og, naar Øjet lukkes til,
maa han høre Bøgelil
syngende sødt om Daneskove,
ellers kan han ikke sove!

F. J. Hansen.